Anul al 58-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { În România 2 lei / În străinătate 6 lei
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 121 Joi 8 Mai 1941
10 Pagini

„ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

ABONAMENTE
ÎN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
În străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE
ÎN ȚARA
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT
500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

CE NU MERGE

Metoda de lucru comodă a organelor în subordine a fost, în toate timpurile, plină de dorința de a arăta șefilor că totul „merge bine" și — vorbind de cei de bună credință — prezentau într'adevăr o situație reală a progresului în anumite domenii. Dar vorba unui om politic român: nu înseamnă că nu ești sincer, dacă învălui sub tăcere anumite lucruri pe cari le știi, dar asupra cărora nu ești întrebat. Funcționarii cari au răspunderea bunului mers al treburilor publice comunică mai marilor lor știri adevărate și reale — pentrucă dacă ar fi altfel ar pierde și încrederea și postul — în câmpul lor de activitate: s'au luat măsuri pentru accelerarea transporturilor de alimente, sunt cantități suficiente pentru o aprovizionare normală, însămânțările s'au făcut la vreme, s'au luat măsuri, s'au dat ordine, totul merge bine.

Bazați pe optimismul ce stă la temelia asigurărilor liniștitoare, șefii nu se mai gândesc să facă o verificare, o comparație între cifrele întocmite pro-cauza în biurouri și între situația de fapt, pe teren.

Când lucrează cu miniștrii ori cu șefii serviciilor, Ducele Mussolini are deviza pe care colaboratorii săi o cunosc: „Nu pierdeți timpul vorbindu-mi despre ce merge bine; arătați-mi ce nu merge".

O metodă simplă de diriguire, întemeiată pe credința că mașinăria statului merge normal dacă toți sunt la datorie: specialistul, ori sfatul specialiștilor, intervin când în angrenajul aparatului de stat este o piedică neprevăzută și care se cere înlăturată.

Ce este în linia firească nu are nevoe să fie mereu subliniat și scos în evidență; aceasta o fac numai cei cari vor să creeze o falsă atmosferă de bucurie, de optimism, ce se topește în lumina realităților crude, cum se topește zăpada mieilor sub razele calde ale soarelui primăvăratec.

Pus mereu în gardă în ce privește lipsurile, defectuozitățile desfășurării normale a activității ori influența unor anumite cauze neprevăzute, șeful unui serviciu (ori al unei instituții) ia măsuri din vreme, găsește soluția potrivită, sau se consultă cu tehnicienii pentru găsirea acestei soluții.

Optimismul este un element constructiv pentru lumea condușilor când este vorba de orice acțiune; dar conducătorului trebue să i se zugrăvească precis situația spre a ști dinainte cari sunt neajunsurile ce vor trebui evitate și cari sunt golurile cari vor trebui împlinite.

Dacă n'ar fi fost acest sistem de lucru în care se complăceau și șefii și subalternii, propășirea, buna stare și sănătatea poporului ar fi avut alte aspecte decât cele de azi.

In conducerea unei națiuni nu se întrebuințează metodele pe cari le au cei din apropierea unui bătrân miliardar american, cari au ordine să nu comunice nimic supărător stăpânului lor, ba au mers până acolo în cât tipăreau zilnic o gazetă specială într'un exemplar unic, în care nu se pomenea de mizerie, de crime, de sinuciderii, de războae, totul era zugrăvit în culori idilice și trandafirii.

Diriguitorii trebue nu numai să asculte bărbătește ecourile tuturor necazurilor cari în mod fatal se ivesc, mai ales în vremurile când frământarea internațională a răsturnat orice echilibru, dar să pretindă tuturor subalternilor să nu le ascundă nimic din ceeace „nu merge", pentru că numai astfel vor cunoaște realitatea și vor putea lua la vreme măsurile de îndreptare, în cadrul posibilităților firești, pentru că nimeni nu cere minuni ce nu sunt decât în puterea Creatorului, către care își îndreaptă privirile toți drept credincioșii.

AUTORITATEA MORALĂ A ROMÂNIEI SFÂȘIATE

de CONST. HENTZESCU

Una din caracteristicile cele mai sigure ale unui organism național sănătos e tendința, împinsă până la venerațiune, de preamărire a faptelor glorioase ale înaintașilor. Numai cunoașterea temeinică a trecutului ne poate lumina calea în viață. Stăpânind prezentul și jertfindu-l unui ideal, ce depășește posibilitățile și aspirațiile individului trecător, națiile se ridică la un nivel de viață superioară ce le dă dreptul de a comanda celorlalte popoare, care n'au reușit să se smulgă încă din preocupările vulgare ale materiei.

Căci moralul joacă un rol covârșitor și în acest războiu technic. Cu toate că curajul în fața morții al luptătorului nu mai are importanța de odinioară, totuși pregătirea lui sufletească rămâne și astăzi hotărîtoare. Și nu numai al soldatului de meserie, dar al cetățeanului, care nu e menit să lupte pe câmpurile de bătaie. Căci ceeace constitue forța de nesdruncinat a unui popor în războiu e, pe lângă pregătirea sa technică militară și acea disciplină și resemnare națională, ce-l fac să îndure fără murmur orice greutăți, lipsuri ori suferințe în goana realizărei unor aspirații comune.

De s'ar pune în cumpănă, deoparte toate distrugerile materiale, pierderile de vieți omenești și tragediile cu care un război se soldează, iar pe de altă parte satisfacțiile iluzorii pe care le obține învingătorul, fără îndoială că pacea n'ar fi niciodată tulburată.

Să ne dăm seama însă că cu toate aparențele contrarii țelurile egoiste nu sunt determinante în isbucnirea unui conflict armat. Ceeace împing la luptă deschisă națiile, e mai mult sentimentul că tezaurul lor sufletesc e amenințat, e o concepție deosebită asupra vieții ce crează o prăpastie de netrecut între oameni. Luptele religioase din trecut au luat un caracter așa de înversunat, datorită numai faptului că fiecare combatant avea convingerea adâncă că servește un ideal superior adversarului său. Câte tragedii n'au semănat pe tot întinsul Europei, în Nordul Africei și în Asia Mică, cruciadele creștinilor, exaltați la gândul de a smulge din mâna necredincioșilor Mormântul Sfânt!

Ca Români avem încă răgazul de a privi în jur și de a trage învățăminte din experiența alto-

(Continuare în pag. 2-a)

Fetițe în costum național oferind Fuehrerului flori la Marburg.

SITUAȚIA PE TEATRELE DE RĂZBOI

Campania din Africa de Nord, din Irak și Abisinia

de R. SEIȘANU

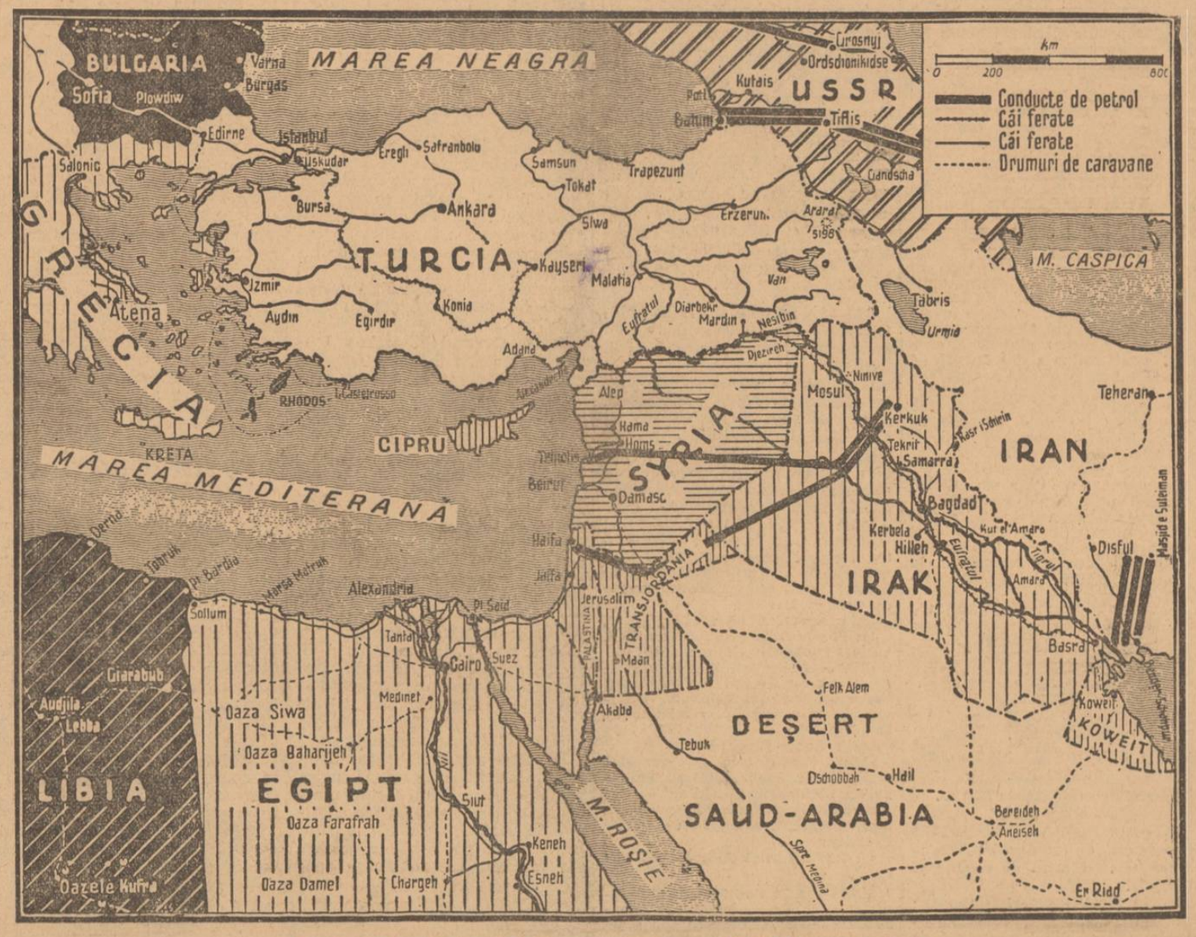

Marele teatru de război Mediterana-Levant-Irak-Africa de Nord.

Războiul din Irak dintre trupele britanice și cele ale Irakului este în strânsă legătură cu operațiunile militare din zona frontierei libio-egipteană și cu situația Marei Britanii în Mediterana orientală și în Orientul apropiat.

Nu trebue să pierdem din vedere, că prin Irak trece marea axă „eurasiană" Hamburg-Berlin-Viena-Belgrad-Sofia-Istambul-Bagdad, al cărei punct terminus este la Basra (Basorah), în apropiere de coasta golfului Persic și se prelungește spre India pe cale maritimă; că o ramură a acestei axe trece dealungul coastei Mediteranei prin Siria și Palestina-Transjordania spre zona orientală a Canalului Suez, iar o altă linie de atac spre zona occidentală a canalului Suez, trece din Libia italiană (Cirenaica) în direcția Masra-Maruh-Alexandria-Port Said.

In regiunea Mossul din Irak sunt apoi exploatările mari de petrol ce alimentează flota britanică din Mediterană și aviația britanică, care operează în zona acestei mări, în Libia, Egipt, Irak și Abisinia.

Din punctul de vedere militar și naval cele trei spații — Orientul balcanic și asiatic; zona Mediteranei cu Egeea, Marmara și Strâmtorile Dardanele-Bosfor și nordul african (Libia-Egipt), sunt interdependente.

Spațiul asiatic, cunoscut sub denumirea de Levant, sau „Orientul apropiat" în care intră Siria, Palestina, Transjordania și Irakul, constitue atât zona de apărare a canalului Suez, cât și bastionul de atac al aceluiaș canal.

In cursul războiului mondial o expediție militară germano-turcă a fost organizată în 1915 cu obiectivul canalul de Suez. Atunci trupele germano-turcești, care s'au coborât din Siria, de-alungul coastei Mediteranei, s'au apropiat de zona canalului, dar forțele britanice au reușit să stabilească un baraj defensiv.

Acea expediție militară germano-turcă din 1915 a fost pentru Marea Britanie întâiul semnal de alarmă ce i s'a dat cu privire la pericolul ce poate amenința canalul de Suez, comunicațiile sale maritime spre India și chiar poziția sa din Mediterana și Orient.

In cursul tensiunii relațiilor diplomatice dintre Marea Britanie și Italia, din cauza Abisiniei, în 1935, când Italia a concentrat trupele sale în Libia, evaluate la 75.000 de oameni, cu scopul de a trece frontiera egipteană — în acel an deschisă și deci lipsită de orice apărare — Marea Britanie și-a dat seama de situația critică ce s'ar fi creat pentru ea, în cazul unei expediții italiene în direcția Deltei Nilului și a canalului Suez. De aceea Marea Britanie a luat în 1935 măsurile impuse de împrejurările de atunci. Acesta a fost al doilea semnal de alarmă ce s'a auzit la Cairo și la Londra și în legătură cu pericolul la care poate fi expus canalul Suez, de acea dată, pe la vest. Anul 1935 este o dată importantă pentru Marea Britanie și Egipt, căci pentru întâia oară în istoria modernă zona frontierei egipto-libiană a devenit vulnerabilă

(Continuare în pagina 2-a)

CUM COMENTEAZĂ BERLINUL DISCURSUL FUEHRERULUI

Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin 5 Mai. — După terminarea campaniei din Balcani, Fuehrerul cancelar Hitler a luat cuvântul, spre a arăta cauzele, desfășurarea și urmările acestui război.

Convocarea Reichstagului plutea în aer, astfel că circulau numeroase combinații, cari însă nu s'au realizat. Cancelar Hitler nu a anunțat noui evenimente militare și nici o nouă acțiune de pace, după cum afirmaseră unele știri streine. Din contră, acesta a fost primul raport după un război reușit. Declarațiile cancelarului Hitler au fost într'adevăr un raport mândru, cum rareori a auzit poporul german. Intr'adevăr, senzaționale au fost pierderile reduse ale Germaniei în războiul din Balcani. Aceste pierderi mici se datoresc splendidei conduceri germane, admirabilei instruiri a soldatului german și a armamentului modern, printre cari se află o serie de arme necunoscute și nediscutate până acum. Dacă ne gândim că cu aceste pierderi mici două state au fost învinse și o nouă situație a fost obținută în Sud-Estul european și în Orientul apropiat, atunci succesele obținute merită aceste jertfe, cu toate că Germania le deplânge profund.

In discursul său, cancelarul Hitler a schițat noua ordine în Balcani, fără a intra însă în amănunte. Satisfacerea pretențiunilor ungare și bulgare cât și pretențiile naturale de hegemonie ale Italiei, au fost realizate. A fost creiat statul croat, care este astăzi o piesă componentă în sistemul Axei. Nu se știe până acum ce jertfe va trebui să aducă Grecia, pentru politica oarbă a Regelui și a politicienilor ei. Clar este că Germania intenționează să atribue Greciei un rol corespunzător în noua ordine europeană.

Cuvinte foarte amicale a rostit cancelarul Hitler la adresa României noui și a conducătorului ei, generalul Antonescu.

Față de Turcia, tonul declarațiilor cancelarului Hitler a fost foarte amical, fără însă a se concretiza legăturile dintre cele două state. Credem a nu greși în a presupune că o judecată definitivă asupra legăturilor dintre cele două state n'a fost deocamdată posibilă. In primele rânduri de bănci din sala Reichstagului se afla și d. von Papen, ambasadorul Germaniei la Ankara. Prezența sa dovedește că rezolvarea problemelor celor două state este încă pendinte.

Am arătat că declarațiile cancelarului Hitler au fost un raport asupra războiului din Balcani și nu un exposeu politic. Din această cauză, cancelarul Hitler n'a exprimat niciun cuvânt asupra marilor probleme mondiale politice, spre exemplu problema legăturilor dintre Germania și Rusia și dintre Germania și Statele Unite. Pot fi considerate însă ca un avertisment pentru orice adversar, chiar teoretic, cuvintele cancelarului Hitler cu privire la forțele Germaniei, la armamentul german ce se perfecționează din an în an și la rezervele inepuizabile germane în oameni și material. Cuvintele sale „soldatului german nu-i este nimic imposibil" sunt completate la Berlin în sensul că soldatului german nu-i este nimic imposibil sub o astfel de conducere genială.

Unii corespondenți streini din Berlin, cum ar fi de ex. corespondentul agenției „United Press" și-au exprimat o oarecare decepție în reportagiile lor, deoarece cancelarul Hitler nu a spus niciun cuvânt asupra planurilor sale militare. In legătură cu acest fapt, trebue subliniat că tocmai în această discreție se află o parte a succeselor germane, în timp ce d. Churchill, prin discreția sa, a facilitat succesele germane din Norvegia. Și astăzi nu se știe nimic asupra acțiunilor viitoare, politice și militare și nu există decât combinații foarte neclare. Se presupune totuși că acțiunea din Mediterană va fi continuată până la definitiva închidere a celor trei porți din Marea Mediterană și anume Suezul, Gibraltarul și Dardanelele. Războiul din Balcani a reprezentat o parte a acestei acțiuni. Coasta Africii de Nord și a Orientului apropiat sunt privite ca un spațiu vital constructiv și ca un spațiu economic al Europei. Intenții de hegemonie în acest spațiu nu există în gândurile Axei.

La Berlin sunt urmărite cu multă simpatie mișcările de independență ale lumii arabe și în special mișcarea din Irak. Presa germană nu publică nimic despre pretinsul ajutor cerut Germaniei de către Irak, știre răspândită de agenții streine. Din cauza situației geografice, cu toate simpatiile Germaniei pentru Irak, nu se poate vorbi de o intervenție a Germaniei în aceste lupte.

In orice caz, nu se poate conta pe o lungă pauză în acțiunile militare.

Germania nu trimite tehnicieni în Rusia

Berlin, 5 (Rador). — La întrebarea pusă de unii ziariști străini, s'a răspuns Luni la ministerul de extrene al Reichului că știrea pornită din izvor anglo-saxon, după care guvernul Reichului ar fi fost autorizat de guvernul sovietic să trimită tehnicieni în Rusia, nu corespunde realității. S'a adăugat că această chestiune n'a fost tranșată nici din partea Reichului, nici din prtea Sovietelor.

DISCURSUL CANCELARULUI HITLER

In ședința de Duminică a Reichstagului, Fuehrerul Germaniei Adolf Hitler, a dat citire unei declarații a guvernului Reichului.

Amintind străduințele făcute pentru a realiza o înțelegere și a evita deslănțuirea războiului, cancelarul Hitler a spus că ele au dat greș din cauza dorinței și voinței unui mic grup de oameni care, într'o epocă de nemulțumiri crescânde ale popoarelor, a crezut că problemele cari nu mai puteau fi stăpânite, vor fi rezolvate mai repede pe calea războiului.

„In spatele lor — a completat d-sa — se afla capitalul internațional evreesc al băncilor, al burselor și al întreprinderilor de industrii de armament, cari sperau — căci aceasta le reușise mai înainte — să obțină posibilitățile unei mari afaceri, deși ea nu era curată. Și, tot ca mai înainte erau dispuși fără nici un scrupul să sacrifice sângele popoarelor în favoarea aurului. Astfel a început războiul".

Fuehrerul a atacat cu o deosebită tărie pe d. Churchil pe care îl socotește „făuritor de război universal" și răspunzător de cele ce se întâmplă și avertizează că pentru o singură bombă aruncată pe teritoriul german, se vor arunca sute de bombe în câmpul adversarului.

Amintind de documentele dela Charité — cari au fost publicate — din care reeșea planul de a transforma Balcanii într'un câmp de operații european pentru apărarea intereselor Marei Britanii, d-sa a precizat:

„Dacă această încercare a prezentat mai multe dificultăți este din cauză că o schimbare s'a produs în Balcani prin faptul că România nu mai putea intra în socotelile planurilor țesute de Anglia, datorită schimbărilor intervenite în această țară.

„Noua Românie" sub conducerea generalului Antonescu, a început să urmeze o politică pur românească, fără a ține socoteală de speranțele englezilor, interesate a provoca războiul. La aceasta mai trebue adăogată atitudinea Germaniei".

D-sa lămurește apoi natura relațiilor economice dintre Germania și statele balcanice:

Anglia și America erau numai vânzători nici odată cumpărători, pe când Germania nu numai că a vândut articole industriale Balcanilor, dar ea a fost în aceste regiuni cumpărătorul permanent serios și cel mai important, devenind astfel cel mai mare dintre partenerii comerciali ai statelor balcanice. Nu este vorba de o dominație, ci de o tovărășie în politica schimburilor, Germania având un singur interes: „acela de a-și vedea partenerul său de afaceri sănătos și puternic în ce privește condițiile sale interne".

Referitor la țara noastră și garanția Angliei d. Hitler a spus: „România a trebuit să plătească scump garanția sa, destinată cu premeditare să-i înstrăineze puterile Axei".

Conducătorul Germaniei, care sintetizează naționalismul și unitatea poporului său, știe ce înseamnă durerea a-ți sti frații sub stăpânire străină și de aceia precizează cât de scump am plătit noi; dar mai departe adaogă, în legătură cu campania din Balcani: „Fără atitudinea deosebit de leală a României nu ar fi fost posibil decât foarte greu să se execute ordinele date în răgazul foarte scurt ce fusese prevăzut".

Ca români, așteptând repararea nedreptății ce ni s'a făcut, necerând și nedorind nimic din ce nu este al nostru, cu gândul la milioanele de frați de ai noștri rămași dincolo de fruntarii, subliniem cu încredere în justiția socială și în rațiunea limpede pe care le evocă d. Hitler, precizarea din discursul Fuehrerului Germaniei moderne:

„Noi nu luptăm astăzi numai pentru propria noastră existență, ci și pentru eliberarea lumii de o conspirație care a subordonat într'un mod care nu ține seama de nici un scrupul, fericirea popoarelor și a oamenilor, josnicului lor egoism".

IN ȚARA RAIULUI ȘI A BASMELOR

de N. BATZARIA

Această țară a avut în scurgerea veacurilor și după popoarele care, cucerind-o, i-au imprimat caracterul lor, diferite numiri. A fost Țara Canaanului biblic, a fost Babilonia cu vestitele grădini făcute pentru desfătarea ochilor și înseninarea sufletului nu mai puțin vestitei regine Semiramis, a fost leagăn de cultură și civilizație, cu geografii, matematicienii, astronomii și cititorii în stele, a primit mai târziu dela greci numele de Mesopotamia, pentru ca, după ridicarea ei, la sfârșitul ultimului război mondial, la rangul de stat aproape independent, să primească oficial numele arab de Irak.

A rămas însă totdeauna „Țara Raiului", iar de capitala ei, orașul Bagdad, odinioară centru de neintrecute splendori și de putere impunătoare, și de înțeleptul și mult mărinimosul calif Harun Al Rașid este legată amintirea celor mai strălucite creațiuni ale imaginației populare din Orient, cum sunt, incontestabil, basmele colecției „O mie și una de nopți".

Așa cum am spus, tot în Irak este sau — mai bine zis — a fost Raiul pământesc. Așa stă scris la Biblie, iar un inginer englez pretinde că a stabilit în mod precis și amănunțit poziția și întinderea fostei locuințe a primilor noștri strămoși Adam și Eva. Credem că faptul merită să fie povestit și de aceea ne îngăduim să evocăm o amintire de acum câteva decenii în urmă.

Guvernul turc angajase pe un inginer englez, care trecea drept cel mai mare specialist în materie, să meargă în Mesopotamia și să studieze posibilitățile și mijloacele pentru construirea de canaluri de irigație. Insemna, precum se vede, să se înnoade din nou un fir de păr rupt de câteva mii de ani. In adevăr, sub raportul irigației și fertilității pământului, Irakul de astăzi este mult mai înapoiat decât Mesopotamia de mii de ani înainte de Iisus Cristos.

Specialistul englez a mers la fața locului, a stat câteva luni, pentru ca la înapoiere să prezinte un raport, căruia i se potrivea foarte bine calificativul de „senzațional".

In raportul său aproape că nici nu pomenea de irigații. Socotea această chestiune ca mai puțin urgentă. In schimb propunea construirea fără nici o amânare a unei linii ferate, care, pornind dela Istanbul, să ducă direct la rai. Cu schițe și hărți anexate la raport și sprijinindu-se pe textul din Vechiul Testament arăta în care parte a Mesopotamiei a fost raiul pământesc, care sunt numele de astăzi ale râurilor ce-l străbăteau și care îi sunt hotarele.

Autorul raportului în chestiune era convins, că punerea în valoare și actualizarea raiului ar fi fost pentru bugetul statului turc o sursă de venituri considerabile.

Cine n'ar fi vrut să meargă la rai, fiind în viață și știind că se înapoiază de acolo în viață? Și cine n'ar fi fost bucuros să facă această călătorie, având tot confortul, — vagoane de dormit, vagoane restaurant — iar acolo să găsească hoteluri de primul rang, parcuri, cazinouri și alte localuri de distracție, a căror construire urgentă era de asemenea propusă de inginerul englez?

Veniturile, după credința sa, ar fi fost așa de mari, că bugetul statului s'ar fi soldat mereu cu excedente și că n'ar mai fi fost nevoe să se plătească impozite de către cetățeni. Așa dar, și pentru aceștia ar fi început o viață... ca în rai.

Propunerei nu i s'a dat urmare. Raportul însă era păstrat în arhiva ministerului de lucrări publice ca un document curios, alături de un alt document, care avea un caracter secret și strict confidențial. Acest din urmă document era o convenție încheiată între guvernul faimosului sultan Abdul Hamid

(Continuare în pagina 2-a)